Typological Discourses on the Policy Thinking

Lee, Hae Young*

Abstract

This paper is bounded to ideological discourses by the introduction of a conceptual typology of policy thinking that comprises five classifications: statism, the precursor principle for policy leading to the right or good path, the principle of non-division among all beings, the principle of balance, and practicalism. Such policy thinking can be a theoretical underpinning leading to disciplinary identity, maturity, and practical relevance of policy studies. Statism can be defined by the state leading to righteousness and goodness of policymaking (this is the second type of policy thinking, the principle of precursor) through policy intervention into individuals' free will and autonomy. These two types of policy thinking interconnect ideologically and theoretically the dialectical or dichotomous divisions between subjective and objective policy analysis and argument, ego and non-ego policy interest, and physical and mental policy causations. This logical argument supports an ideological discourse on the principle of non-division among all beings by employing the oriental philosophies of Madhyamika and Hwa-yen. It demonstrates that the dichotomous approach to policy studies is altogether fallacious because these two ideologies originated and are practised interdependently. The physical and mental causations of policy can be balanced through dynamic shifts in actions taken with regard to competing policy values and arguments between policy process versus space and policy cost versus benefit. Practicalism is bounded to practical wisdom and knowledge by the philosophical deliberation on and understanding of the applications of policy theories in policy practices. However, this article's arguments for developing policy thinking methodologically demand more comparative studies that conduct philosophical inquiries for practical and scientific justifications.

Keywords: Policy thinking, statism, policy interventionism, the principle of precursor, the principle of non-division among all beings, the principle of balance, practicalism

^{*} Department of Public Administration, Yeungnam University, South Korea. E-mail: haylee@ynu.ac.kr

วาทกรรมประเภทของการคิดเชิงนโยบาย

Lee, Hae Young*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหากรอบความคิดในการจำแนกรูปแบบการคิดเชิงนโยบาย (policy thinking) ซึ่งประกอบด้วยห้าประเภทคือ รัฐนิยม (statism) หลักความสอดคล้องกับหลักการเบื้องต้น (precursor) เพื่อเส้นทางที่ถูกต้องและเหมาะสม หลักไม่แบ่งแยกสรรพสิ่ง (non-division among all beings) หลักความสมดุล (balance) และความเป็นไปได้จริง (practicalism) ซึ่งการคิดเชิงนโยบายนี้สามารถ ใช้เป็นกรอบทฤษฎีเพื่อนำไปสู่กำหนดขอบเขตเนื้อหา การพัฒนาและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับการศึกษา นโยบาย (policy studies) ต่อไป หลักรัฐนิยมเป็นหลักนำพารัฐไปสู่ความชอบธรรมและความดีงามในการจัด ทำนโยบาย (ซึ่งเป็นการคิดเชิงนโยบายประเภทที่สองคือ หลักความสอดคล้องกับหลักการเบื้องต้น) ผ่านการ แทรกแซงเชิงนโยบายไปสู่เจตจำนงอิสระส่วนบุคคล การคิดเชิงนโยบายของทั้งสองประเภทนี้เชื่อมโยงตรรกะ ทางอุดมคติและทฤษฎีระหว่างการวิเคราะห์นโยบายที่เป็นนามธรรมกับรูปธรรม ผลประโยชน์ส่วนตนและ ส่วนรวม และความเป็นเหตุเป็นผลเชิงกายภาพและจิตใจ สอดคล้องกับวาทกรรมเรื่องหลักการไม่แบ่งแยก สรรพสิ่งตามปรัชญาตะวันออกของพุทธศาสนานิกายมหายาน (Madhyamika) และฮัวเยน (Hwa-yen) ซึ่ง แสดงให้เห็นถึงแนวทางคู่ขนานในการศึกษานโยบายโดยพิจารณาจากบรรดาความผิดพลาดที่มี เพราะแนวคิด ทั้งสองต่างมีรากฐานและแนวปฏิบัติที่พึ่งพาซึ่งกันและกัน สำหรับการผสานมุมมองระหว่างกายภาพกับจิตใจ ้นั้นสามารถสร้างความสมดุลได้ผ่านการดำเนินการที่เป็นพลวัตร การยกระดับและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างกระบวนการนโยบายกับพื้นที่ และผลประโยชน์กับต้นทุน ประเภทสุดท้าย หลักความเป็นไปได้จริงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำปัญญาและองค์ความรู้ไปใช้โดยการถกแถลงบนความเข้าใจในการ ประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม บทความนี้ยังได้เสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาการคิดเชิงนโยบาย อย่างมีระเบียบวิธี ต้องการการศึกษาเชิงเปรียบเทียบเพื่อแสวงหาการนำปรัชญาไปสู่การปฏิบัติและปรับปรุงให้ ถูกต้องอย่างเป็นวิทยาศาสตร์

คำสำคัญ: การคิดเชิงนโยบาย รัฐนิยม การแทรกแซงเชิงนโยบาย หลักความสอดคล้องกับหลักการเบื้องต้น หลักไม่แบ่งแยกสรรพสิ่ง หลักความสมดุล ความเป็นไปได้จริง

อีเมล: haylee@ynu.ac.kr

[้] คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย Yeungnam สาธารณรัฐเกาหลี

The Implementation of Successful Public Participation in Thailand

Phinchutha Yadtra*

Abstract

This study has found that the concepts of public participation in development, "participatory governance," used by the Office of Public Sector Development Commission (OPDC) as their administrative guideline and for implementation by Thai government officials at present, are different from the western theory when applied in actual practice. The study utilized qualitative methods and multiple case studies. The researcher participated in the study and collected data through in-depth interviews, documentary analysis, observation, field notes, and focus group discussions. The key informants were the public officers, people, and civil society that participated in the projects which awarded provincial governors from three provinces in Thailand in participatory governance.

This study attempted to answer the following questions: 1) How is the current situation engaged in by Thai people? 2) What are the factors that influence successful public participation? and 3) What is the model for successful public participation?

The initial use of public participation was not generated by the requirements of the community; rather, it was from projects originated by the ideas of the governmental sectors. Public service officers are driven by the policy to build on the success of participatory governance, and then a selected community is approached to work with.

Keywords: Public participation, participatory governance

E-mail: pparus1@gmail.com

.

^{*} SSUP HOLDINGS CO.,LTD

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย

ปิ่นจูฑา ยาตรา*

บทคัดย่อ

ในการศึกษานี้พบว่า แนวความคิด "การบริหารราชการอย่างมีส่วนร่วม" ที่สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบข้าราชการนำมาให้เป็นแนวทางการบริหารให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ใช้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในปัจจุบันนั้น การนำมาประยุกต์ใช้มีความแตกต่างไปจากหลักการ จากทฤษฎีทางประเทศตะวันตกที่เป็นต้นแบบ การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการกรณีศึกษา (case studies) หลายตัวอย่าง ผู้วิจัยมีส่วนร่วมในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร การสังเกตการณ์ บันทึกภาคสนามและการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลคือ เจ้าหน้าที่ ภาครัฐ ประชาชน และภาคประชาสังคมที่มีส่วนร่วมในโครงการที่ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรางวัลบริหาร ราชการอย่างมีส่วนร่วมจาก 3 จังหวัดในประเทศไทย

จากการศึกษานี้พยายามตอบคำถามทางการวิจัย 3 ข้อคือ 1) สภาวการณ์ปัจจุบันที่มีการเข้าร่วม ของประชาชนในประเทศไทยเป็นอย่างไร 2) ปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ประสบ ความสำเร็จ และ 3) การสร้างแบบจำลองของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งการศึกษานี้ มาจากการศึกษาโครงการที่ได้รับรางวัลการมีส่วนร่วมของประชาชนในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่า จุดเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการนั้นมิได้เกิดจากความ ต้องการของชุมชน แต่โครงการเริ่มต้นมาจากแนวความคิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งถูกผลักดันขับเคลื่อนด้วย นโยบายของรัฐบาลเพื่อให้เกิดการบริหารราชการอย่างมีส่วนร่วม ทำให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องเข้าหาชุมชนและ คัดเลือกชุมชนเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารราชการอย่างมีส่วนร่วม

^{*} บริษัท เอสเอสยูพี โฮลดิ้งส์ จำกัด อีเมล: pparus1@gmail.com

Quota-Merit Interface in Bangladesh Civil Service Recruitment: Need for Change and Reform

Jannatul Ferdous*

Abstract

The Civil Service in every state is responsible for execution of essential state policies and action plans, and is thus the backbone of its government. It is the executive arm of the government. Meritocratic recruitment practices are correlated with the effectiveness of the Civil Service. As a result, quotas in the recruitment process in the Civil Service have become a matter of question. The present article deals with the quota policy in Bangladesh for direct recruitment to the civil service, especially the cadre services called the Bangladesh Civil Service (BCS). It also deals with how far this policy is consistent with the principle of equality in job opportunity and efficiency. This article finds that a sound recruitment policy for civil service does not exist in Bangladesh. A sound recruitment policy would place emphasis on merit rather than any other considerations. However, in recruitment to the civil service of Bangladesh, merit is not given due importance. A majority of civil service posts are reserved for preferred groups through quotas. The article makes recommendations to abolish this situation in order to create equality in job opportunities with efficiency for better governance in the country.

Keywords: Civil service, equity, merit, quota

^{*} Lecturer, Department of Public Administration, Comilla University, Comilla, Bangladesh. E-mail: jannat.lata@yahoo.com

รูปแบบโควตากับหลักความสามารถในการสรรหาข้าราชการพลเรือนของ ประเทศบังกลาเทศ: ความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงและปฏิรูป

Jannatul Ferdous*

บทคัดย่อ

สำนักงานข้าราชการพลเรือนในทุกประเทศมีหน้าที่สนับสนุนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการที่ สำคัญของประเทศ และเป็นเสมือนกระดูกสันหลังของรัฐบาล เป็นกลไกการบริหารของรัฐบาล การสรรหา บุคลากรตามหลักการพิจารณาตามความสามารถ (Meritocratic) จึงได้ถูกนำมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับ ประสิทธิผลของสำนักงานข้าราชการพลเรือน ด้วยแนวคิดดังกล่าวโควตาในกระบวนการสรรหาบุคลากรของ สำนักงานราชการพลเรือนในแบบเดิมจึงเต็มไปด้วยคำถาม บทความนี้เกี่ยวข้องกับนโยบายโควตาซึ่งใช้ใน ประเทศบังกลาเทศสำหรับการรับบุคลากรทางตรงเพื่อเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน โดยเฉพาะหน่วยงานหลักที่ เรียกว่า สำนักงานข้าราชการพลเรือนบังกลาเทศ (Bangladesh Civil Service - BCS) นอกจากนี้ ยังได้ศึกษา ว่านโยบายดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับหลักความเท่าเทียมในโอกาสการจ้างงานและหลักประสิทธิภาพ มากน้อยเพียงใด บทความนี้พบว่า นโยบายการสรรหาที่ดีซึ่งเน้นความสามารถไม่คงอยู่ในบังกลาเทศ นโยบาย สรรหารูปแบบนี้มุ่งเน้นความสามารถมากกว่าการพิจารณาปัจจัยอื่น แต่ในการสรรหาข้าราชการพลเรือน ของบังกลาเทศ ความสามารถกลับไม่ได้รับความสำคัญ ตำแหน่งส่วนใหญ่ของข้าราชการพลเรือนถูกสงวนไว้ สำหรับกลุ่มคนพิเศษผ่านระบบโควตา บทความนี้มีข้อเสนอแนะบางประการในการขจัดสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อสร้างความเท่าเทียมในโอกาสการจ้างงานที่มีประสิทธิภาพเพื่อธรรมาภิบาลที่ดีขึ้นของประเทศ

คำสำคัญ: ข้าราชการพลเรือน ความเป็นเสมอภาค หลักความสามารถ โควตา

^{*} Lecturer, Department of Public Administration, Comilla University, Comilla, Bangladesh.

งบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชาย (Gender Responsive Budgeting): เครื่องมือในการขับเคลื่อนความเท่าเทียมในการบริหารการพัฒนา*

ภาคภูมิ ฤกขะเมธ**

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนแนวคิดเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชาย (Gender Responsive Budgeting: GRB) ซึ่งให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจากบทบาท โอกาส และการเข้าถึงทรัพยากรระหว่างหญิงและชายที่ต่างกันในแต่ละสังคม วัฒนธรรม GRB จึงเป็นการจัด ทำงบประมาณที่กระจายทรัพยากรอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งในทางปฏิบัติจะทำได้โดยการประเมินผล นโยบายในอดีตและปัจจุบัน เพื่อให้มีข้อมูลที่จะใช้ในการออกแบบมาตรการต่างๆ ในรูปแผนงาน โครงการ และการจัดบริการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยกระบวนการของ GRB จะช่วย กำกับให้เกิดความคุ้มค่าในการจัดสรรและบริหารเงินงบประมาณ การสนับสนุนให้เกิดการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล อันเป็นการสร้างระบบความพร้อมรับผิดชอบและความโปร่งใสให้เกิดขึ้นในกลไกของรัฐ ผลที่ตามมาคือ เกิดระบบธรรมาภิบาลขึ้นในกระบวนการงบประมาณ GRB จึงไม่เพียงแต่ทำให้เกิดความ เสมอภาคหญิงชายแต่ยังสามารถผลักดันการพัฒนาประเทศในมิติที่หลากหลายมากขึ้น สำหรับการขับเคลื่อน GRB ในประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์แก่นักการเมือง ผู้บริหาร ข้าราชการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการจัดทำงบประมาณของประเทศ รวมทั้งภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้องในแต่ละภาคส่วน ควบคู่ไปกับสร้างกลไกและเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการสร้างความเป็นสถาบัน (institutionalization) ในการทำ GRB

คำสำคัญ: งบประมาณที่คำนึงถึงมิติหญิงชาย ความเท่าเทียมระหว่างหญิงชาย การบริหารการพัฒนา ความ เท่าเทียม การพัฒนาเศรษฐกิจกระแสหลัก

อีเมล: rpharkphoom@gmail.com

งบประมาณเป็นแผนการใช้จ่ายเงินของรัฐ ซึ่งแผนงาน/โครงการในการดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาส่วนใหญ่จะผูกโยงกับระบบ งบประมาณทั้งสิ้น หากเปลี่ยนวิธีคิดและเทคนิคในการจัดทำงบประมาณทั้งระบบโดยคำนึงถึงมิติหญิงชาย ผลที่ตามมาคือ การลดความ เหลื่อมล้ำและสร้างความเท่าเทียมในการบริหารในโครงการพัฒนาต่างๆ ดังนั้น การขับเคลื่อนการบริหารการพัฒนาด้วย GRB จึงจะก่อ ให้เกิดประโยชน์อย่างมหาศาลจากพลังของระบบงบประมาณที่ผูกกับแผนงานต่างๆ ของประเทศ เรื่อง GRB นี้จึงไม่เป็นเพียงงบประมาณของโครงการสำหรับผู้หญิงเท่านั้น และไม่ใช่เรื่องยากที่ Gender ซึ่งดูเหมือนเป็นประเด็นเล็กๆ จะสามารถขับเคลื่อนการบริหารการ พัฒนาประเทศได้ หากใช้ตัวกลาง เช่น "งบประมาณทั้งระบบ" ที่มีพลังทรัพยากรในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

^{**} คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Gender Responsive Budgeting (GRB): A Tool for Driving Equality in Development Administration

Pharkphoom Rukhamate*

Abstract

This article reviews the concept of Gender Responsive Budgeting (GRB), emphasizing the obstacles incurred by the difference between opportunity and accessibility to resources by males and females in different cultures and societies. This form of budgeting provides equality amongst users and equity of resources for both males and females. In practice, GRB budgeting opens with an evaluation of past and on-going policies in order to obtain information for setting up new programs and projects, including new public services. GRB promotes optimum budget allocation, as well as the underlying dimensions of good governance, such as accountability and transparency in public mechanisms. Not only does GRB solve the gender equity issue, it also enables national development to be driven along various aspects. In order to adopt GRB in Thailand, it is crucial that politicians, administrators, public officials, and other stakeholders involved in budgeting, should strive to come to discern and understand the benefits of GRB. In fact, once GRB is perceived to be easily adaptable to prior national budgeting processes, it will be widely adopted by various sectors. To ensure its sustainability throughout all sectors, GRB would be institutionalized through the writing up of a GRB manual, a revision of budget requisition forms, the drafting of budgeting bills and other relevant regulations.

Keywords: Gender responsive budgeting, gender equality, development administration, equality, main stream economic development

^{*} Faculty of Political Science, Thammasat University. E-mail: rpharkphoom@gmail.com

กระบวนการการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ถอดบทเรียนจาก เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์และเทศบาลเมืองบัวขาว*

กตัญญู แก้วหานาม** พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของกระบวนการในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์และเทศบาลเมืองบัวขาว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัย ใช้วิธีการเลือกกรณีศึกษาแบบเจาะจงในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์และเทศบาลเมืองบัวขาว เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า ในทั้งสองเทศบาลเมือง แม้จะมีปัญหาของการ "ไม่รู้ ไม่กล้า ไม่สนใจ" ปรากฏอยู่ทั้งสองเทศบาลเมือง แต่จะเห็นได้อย่างชัดเจนถึงปัญหาที่เกิด ขึ้นว่าในกรณีของเทศบาลเมืองบัวขาวจะมีปัญหามากกว่ากรณีของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ที่มีการจัดตั้งอาสา สมัครร่วมตรวจสอบการบริหารงาน (อสต.) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีของผู้นำชุมชนหรือกรรมการชุมชนที่ ยังประสบปัญหาของการไม่รู้ถึงบทบาทของตนเองที่สามารถกระทำได้ อย่างเช่น ที่กล่าวถึงการเป็นกรรมการ โดยอัตโนมัติ ซึ่งความไม่รู้นี้ส่งผลถึงความไม่กล้าที่จะเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่รับรู้ถึงการเข้ามามีส่วนร่วม ตามนัยนี้ แสดงให้เห็นว่า การอบรมหรือการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เพราะหากประชาชนไม่มีความรู้ จนไม่กล้าเข้ามามีส่วนร่วมและจะนำไปสู่ความไม่สนใจในที่สุด ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองหรือความเป็นภาคพลเมืองที่มีความเข้มแข็งต่อไป

คำสำคัญ: กระบวนการการตรวจสอบ การปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล อาสาสมัคร

^{*} บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง "บทเรียนการต่อต้านการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากอาสาสมัครร่วมตรวจสอบ การบริหารงาน (อสต.) กรณีศึกษา เปรียบเทียบเทศบาลเมืองกาหสินธุ์กับเทศบาลเมืองบัวขาว" ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2558

^{**} สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ อีเมล: dr.kathanyoo@yahoo.com

^{***} สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ อีเมล: palmy511@gmail.com

Thai Local Government Auditing Process: Lessons Learned from the Kalasin and Bua Khao Town Municipalities*

Kathanyoo Kaewhanam**
Phimlikid Kaewhanam***

Abstract

This research studies problems uncovered in the voluntary auditing process in the Kalasin and Bua Khao Town Municipalities. The authors purposively selected a qualitative research case study method to gather their evidence, engaging as the main instrument, a semi-structured interview. The findings indicate that, although both municipalities revealed a "don't know, don't dare and don't care" attitude, it was clearly seen that the Bua Khao Town Municipality had a more serious problem than the Kalasin Town Municipality. Specifically, the community leaders or community committee members did not sufficiently understand the roles that they could play in the auditing process. This ignorance was the chief cause for them not to dare to participate, resulting in their not being able to perceive what participation might be. Subsequently, the research results indicate that providing a workshop or educating key personnel about participation in the auditing process could be crucial to convince municipal leaders to participate and play their role in the auditing process of local government. The findings also demonstrate that very likely personnel would not care at the end of a process about which they lacked knowledge and did not dare to participate. Such a lack would be a formidable obstacle for building strong citizenship or the citizen sector.

Keywords: Auditing process, local government, municipality, volunteer.

E-mail: dr.kathanyoo@yahoo.com

E-mail: palmy511@gmail.com

^{*} This article is a part of a larger research project, funded by the National Research Council of Thailand (NRCT).

^{**} Department of Public Administration, Faculty of Political Science and Law, Kalasin University.

^{***} Department of Public Administration, Faculty of Political Science and Law, Kalasin University.